

Nr 55.

Uppläst och godkänd i Första kammaren den 7 april 1911.
— — — — Andra kammaren — — — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen i anledning af väckt motion om ändrad lydelse af 11 § i lagen angående äganderätt till skrift.

(Lagutskottets utlåtande nr 25).

Till Konungen.

Vid innevarande Riksdag har af enskild motionär gjorts framställning om viss ändring af 11 § i lagen angående äganderätt till skrift.

Från den i lagen angående äganderätt till skrift den 10 augusti 1877 uttalade allmänna regeln om författares uteslutande rätt att genom tryck mångfaldiga sin skrift hafva i särskilda fall vissa undantag meddelats. Sålunda stadgas bland annat i 11 § af berörda lag, att såsom eftertryck icke skall anses, att delar af tryckt skrift eller, där den är af ringa omfång, hela skriften intages i sådan, ur flera arbeten hämtad samling, som göres för att tjäna till bruk vid gudstjänst eller vid den elementära undervisningen i läsning, musik eller teckning eller till historisk framställning. Genom den på Riksdagens initiativ tillkomna lagen den 17 juni 1908 begränsades den sålunda stadgade inskränkningen i författarerätten till att icke gälla, då skriften vore författad enkom i ändamål att intagas i sådan för den elementära undervisningen afsedd samling, som nyss nämnts, samt förbehåll mot eftertryck blifvit gjordt vid skriftens början.

Bihang till Riksd. prot. 1911. 10 Saml. 1 Afd. 1 Band. 20 Häft. (Nr 55—59). 1

Motionären har i sin ifrågavarande framställning sökt påvisa, att den omförmälda rätten att eftertrycka annans skrift vore alltför vid, samt för rådande af bot härå påyrkat viss af honom formulerad ändring i berörda stadgande, hvarigenom sagda rätt skulle begränsas dels beträffande hvarje sådan samling, som nyss nämnts, till att kunna omfatta endast mindre delar af en skrift, dels vidkommande för den elementära undervisningen afsedd samling sålunda, att under inga förhållanden mer än ett sextonsidigt tryckark af en skrift skulle utan författarens samtycke få i samlingen intagas.

Lika med motionären synes det äfven Riksdagen, som om den gällande lagstiftningen i nämnda hänseende mer än nödvändigt ingriper i författarens rätt. Ett lämpligare afvägande af de intressen, hvarom här är fråga — å ena sidan den allmänna bildningens och den vetenskapliga forskningens berättigade anspråk att obehindradt få tillgodogöra sig vissa tryckta alster och å den andra författarens anspråk på rättsligt skydd för sitt arbete — synes därför utan kränkning af de nämnda intressen, som här stå emot författarens, böra kunna föranleda en jämkning i berörda lagstiftning till den sistnämndes förmån. Att en sådan i någon form är af behovet påkallad, synes framgå af de missbruk, hvartill den för närvarande rådande friheten i förevarande hänseende understundom ledt. Förefintligheten af ett behof i nämnda afseende vinner, såsom motionären framhållit, ytterligare stöd såväl af den utländska lagstiftningen, hvilken härutinnan i allmänhet försätter författaren i en gynnsammare ställning än den svenska, som äfven af ett af Sveriges författareförening år 1909 på förekommen anledning i ämnet gjordt uttalande.

Enligt hvad Riksdagen inhämtat, är den gällande lagstiftningen angående litterär och konstnärlig äganderätt för närvarande föremål för omarbetning inom kungl. justitiedepartementet.

Vid sådant förhållande har Riksdagen utan att ingå i närmare pröfning af det af motionären formulerade förslag till lagändring i förevarande afseende, ansett lämpligast, att de öfverlämnas åt Eders Kungl. Maj:t att i samband med nämnda arbete upptaga det af motionären nu afsedda spörsmålet till beaktande på sätt, som under nämnda lagarbete kan finnas lämpligast.

På grund af hvad sålunda anförts, får Riksdagen anhålla, att Eders Kungl. Maj:t täcktes taga under öfvervägande, i hvad mån begränsning må böra ske i den i 11 § af lagen angående äganderätt till skrift medgifna rätt att i sådan ur flera arbeten hämtad samling, som där omför-

mäles, intaga delar af tryckt skrift, samt för Riksdagen framlägga det förslag, som däraf kan föranledas.

Stockholm den 7 april 1911.

Med undersåtlig vördnad.

Nr 56.

Uppläst och godkänd i Första kammaren den 7 april 1911.
— — — — Andra kammaren — — — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af väckta motioner om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående fullt genomfördt kommunalt veto beträffande försäljning af vin och öl.

(Lagutskottets utlåtande nr 28).

Till Konungen.

Vid innevarande Riksdag hafva enskilda motionärer framställt förslag om skrifvelse till Eders Kungl. Maj:t med begäran att Eders Kungl. Maj:t täcktes låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till sådana ändringar i kungl. förordningen angående försäljning af vin och öl den 9 juni 1905, att rättighet till försäljning af vin och öl icke må beviljas utan bifall, i fråga om stad, af stadsfullmäktige eller, där sådana ej finnas, af allmän rådstuga samt i fråga om landet, af kommunalstämma.

I anledning bland annat af utaf motionärerna åberopade, af dem väckta motioner rörande ändring i gällande förordning angående försäljning af brännvin har innevarande riksdag på hemställan af bevillningsutskottet beslutat i skrifvelse till Eders Kungl. Maj:t anhålla, det täcktes Eders